32002R1494

22.8.2002 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 225/3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1494/2002

z dnia 21 sierpnia 2002 r.

zmieniające załączniki III, VII i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła, zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła, usuwania materiału szczególnego ryzyka oraz zasad przywozu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 270/2002 ([2]), w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zasady monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) u bydła, niszczenia bydlęcych zarodków i komórek jajowych w przypadku BSE, handlu bydlęcymi zarodkami i komórkami jajowymi oraz usuwania określonego materiału ryzykownego BSE zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001.

(2) Kiedy mocą rozporządzenia Komisji (WE) nr 1248/2001 ([3]) zmieniono program monitorowania bydła na obecność BSE, uwzględniono możliwość przeglądu programu monitorowania w świetle wyników uzyskanych w pierwszych sześciu miesiącach.

(3) W drugim półroczu 2001 r. na obecność BSE przebadano ponad pięć milionów sztuk bydła, z wynikiem pozytywnym w 457 przypadkach. Większość przypadków pozytywnych stwierdzono u zwierząt padłych w gospodarstwach, u zwierząt, które poddano ubojowi sanitarnemu oraz u zwierząt, których ubój został wstrzymany ze względu na podejrzenie wystąpienia choroby lub pogorszenie ogólnej kondycji.

(4) W celu zapewnienia jednolitego stosowania programu monitorowania konieczne jest wyjaśnienie w załączniku III rozdział A.I.2 definicji zwierząt, których ubój został wstrzymany ze względu na podejrzenie wystąpienia choroby lub pogorszenie ogólnej kondycji.

(5) Wszystkie padłe w gospodarstwie zwierzęta powyżej 24 miesięcy zostały przebadane na obecność BSE w ramach jednorocznego badania statystycznego stanowiącego środek przejściowy określony w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001. W celu zapewnienia skutecznego wykrywania przypadków BSE należy kontynuować regularne badanie wszystkich padłych w gospodarstwach zwierząt powyżej 24 miesięcy. W celu uniknięcia niewspółmiernie wysokich kosztów należy ustanowić odstępstwo w odniesieniu do zwierząt padłych na obszarach znacznie oddalonych, gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk.

(6) Ważne jest obserwowanie ewolucji epidemii BSE u zwierząt urodzonych po wprowadzeniu zakazu karmienia wzbogaconą paszą w Zjednoczonym Królestwie. W tym celu badanie zwierząt poddanych ubojowi i zlikwidowanych na mocy „ponadtrzydziestomiesięcznego programu" powinno zostać rozszerzone na obejmujące wszystkie zwierzęta urodzone po wprowadzeniu tego zakazu. Jednakże wykrycie przypadków z wynikiem pozytywnym u zwierząt poniżej 42 miesiąca życia jest wysoce nieprawdopodobne i dlatego niewspółmiernie kosztowny byłby wymóg przebadania zdrowych zwierząt poniżej tego wieku, przeznaczonych do likwidacji na mocy nadzwyczajnego programu przewidzianego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 716/96 z dnia 19 kwietnia 1996 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie ([4]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1176/2000 ([5]).

(7) Konieczne jest wyjaśnienie zasad oznaczania jakości zdrowotnej tusz wybranych do badania na obecność przenośnej gąbczastej encefalopatii.

(8) W celu uniknięcia niewspółmiernie wysokich kosztów programu monitorowania małych przeżuwaczy należy ustanowić odstępstwo w odniesieniu do zwierząt padłych na obszarach znacznie oddalonych, gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk.

(9) Należy wyjaśnić przepisy dotyczące dobrowolnych programów monitorowania gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

(10) W opinii z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa zarodków bydlęcych, Naukowy Komitet Sterujący (SSC) stwierdził, że nie istnieje potrzeba zastosowania środków innych niż nakazane w protokołach Międzynarodowego Towarzystwa Transferu Zarodków. Na sesji generalnej w maju 2002 r. światowa organizacja zdrowia zwierząt Międzynarodowego Biura Epizootii podjęła decyzję, na podstawie podobnych przesłanek naukowych, o zniesieniu wszelkich warunków w handlu bydlęcymi zarodkami i komórkami jajowymi. Dlatego należy uchylić przepisy w sprawie niszczenia bydlęcych zarodków i komórek jajowych pochodzących od zwierząt, u których stwierdzono BSE, oraz przepisy w sprawie związanych z BSE warunków handlu bydlęcymi zarodkami i komórkami jajowymi.

(11) Konieczne jest wyjaśnienie zasad usuwania i kontroli materiału szczególnego ryzyka.

([1]) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.
([2]) Dz.U. L 45 z 15.2.2002, str. 4.
([3]) Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 12.
([4]) Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.
([5]) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 37.

(12) W opinii z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie geograficznego ryzyka wystąpienia BSE w niektórych państwach trzecich Naukowy Komitet Sterujący stwierdził, że oprócz państw dotychczas ocenionych, wystąpienie BSE u bydła krajowego w Islandii i Vanuatu jest wysoce nieprawdopodobne. Dlatego Islandia i Vanuatu powinny zostać wyłączone z warunków handlu dotyczących bydła żywego i produktów pochodzenia wołowego, owczego i koziego.

(13) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 należy odpowiednio zmienić.

(14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III, VII i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 sierpnia 2002 r.

W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITOROWANIA

ROZDZIAŁ A

I. **Monitorowanie bydła**

1. *Przepisy ogólne*

Monitorowanie bydła prowadzone jest zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C pkt 3.1 lit. b).

2. *Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

2.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesięcy:

— poddane »specjalnemu ubojowi sanitarnemu«, jak określono w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG ([1]), lub

— poddane ubojowi zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział VI pkt 28 lit. c), oprócz zwierząt bez objawów klinicznych choroby poddanych ubojowi w ramach kampanii zwalczania choroby,

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.2. Wszystkie sztuki bydła powyżej 30 miesięcy:

— podlegające normalnemu ubojowi do celów spożycia przez ludzi, lub

— poddane ubojowi w ramach kampanii zwalczania choroby zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział VI pkt 28 lit. c), ale nie wykazujące objawów klinicznych choroby,

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ppkt 2.2 oraz w stosunku do zwierząt urodzonych, wyhodowanych i poddanych ubojowi na swoim terytorium Szwecja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu badań wyłącznie na losowo wybranych próbach. Próba obejmuje co najmniej 10 000 zwierząt rocznie.

3. *Monitorowanie zwierząt niepoddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

3.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesięcy, które padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu, ale które:

— nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu w celu likwidacji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 716/96 ([2]),

— nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu ze względu na epidemię taką jak pryszczyca,

— nie zostały poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniom na obecność BSE.

3.2. Państwa Członkowskie mogą postanowić o odstępstwie od przepisów ppkt 3.1 w przypadku obszarów znacznie oddalonych o niskiej gęstości pogłowia zwierząt oraz gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo informują o tym Komisję oraz przesyłają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie może obejmować więcej niż 10 % całego pogłowia bydła w danym Państwie Członkowskim.

4. *Monitorowanie zwierząt zakupionych w celu likwidacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 716/96*

4.1. Wszystkie zwierzęta podlegające ubojowi z konieczności lub u których stwierdzono chorobę w wyniku inspekcji *ante mortem* poddaje się badaniu na obecność BSE.

4.2. Wszystkie zwierzęta powyżej 42 miesięcy urodzone po dniu 1 sierpnia 1996 r. poddaje się badaniu na obecność BSE.

4.3. Próbę losową obejmującą co najmniej 10 000 sztuk zwierząt rocznie spośród zwierząt nie podlegających ppkt 4.1 lub 4.2 poddaje się badaniu na obecność BSE.

([1]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.
([2]) Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

5. *Monitorowanie innych zwierząt*

Oprócz badań określonych w pkt 2–4 Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie podjąć decyzję o przebadaniu innych sztuk bydła na swoim terytorium, w szczególności zwierząt pochodzących z państw stanowiących miejscowe zagrożenie BSE, zwierząt, które spożyły potencjalnie skażoną paszę lub zostały urodzone lub pochodzą się od matek zarażonych BSE.

6. *Środki podejmowane po przeprowadzeniu badań*

6.1. W przypadku zwierzęcia poddanego ubojowi do celów spożycia przez ludzi, które zostało wybrane do badania na obecność BSE, nie oznacza się znakiem jakości zdrowotnej przewidzianym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział XI tuszy pochodzącej od tego zwierzęcia przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

6.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów ppkt 6.1 w przypadku gdy w ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna część badanych zwierząt oznaczonych znakiem jakości zdrowotnej nie opuści ubojni przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

6.3. Wszystkie części, w tym skóra zwierzęcia poddanego badaniu na obecność BSE, zostają zatrzymane na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu, o ile nie zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.

6.4. Wszystkie części, w tym skóra zwierzęcia poddanego szybkiemu testowi na obecność BSE z wynikiem pozytywnym, zostają zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału zatrzymanego w związku z rejestrem przewidzianym w rozdziale B sekcja III.

6.5. W przypadku gdy w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu na obecność BSE zwierzęcia poddanego ubojowi do celów spożycia przez ludzi uzyskano wynik pozytywny, oprócz tuszy z wynikiem pozytywnym, co najmniej jedna tusza bezpośrednio poprzedzająca tuszę z wynikiem pozytywnym oraz dwie tusze bezpośrednio następujące po tej tuszy, występujące na tej samej linii uboju są niszczone zgodnie z ppkt 6.4.

6.6. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów ppkt 6.5 w przypadku gdy w ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapobiegający zakażaniu tusz między innymi tuszami.

II. **Monitorowanie owiec i kóz**

1. *Przepisy ogólne*

Monitorowanie owiec i kóz prowadzone jest zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C ppkt 3.2 lit. b).

2. *Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy posiadające co najmniej dwa stałe zęby – siekacze – poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi poddaje się badaniu zgodnie z wielkością próby określoną w tabeli. Próba musi być reprezentatywna dla poszczególnego regionu i pory roku. Próba musi być wybrana w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiejkolwiek grupy w związku z pochodzeniem, gatunkiem, wiekiem, rasą, rodzajem produkcji i innymi cechami. Wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji. W miarę możliwości unika się wielokrotnych prób z tego samego stada.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby zwierząt poddanych ubojowi (*)
Belgia	3 750
Dania	3 000
Niemcy	60 000
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Luksemburg	250

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby zwierząt poddanych ubojowi (*)
Niderlandy	39 000
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlandia	1 900
Szwecja	5 250
Zjednoczone Królestwo	60 000

(*) Wielkość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005 % z 95 % pewnością u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi dużą liczbę dorosłych owiec. W tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi mniejszą liczbę dorosłych owiec, wielkość prób do badań jest obliczona jako 25 % szacunkowej lub zarejestrowanej liczby owiec przeznaczonych do uboju, poddanych ubojowi w 2000 r.

3. *Monitorowanie zwierząt niepoddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy lub posiadające ponad dwa stałe zęby – siekacze – które padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu, ale które:

— nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu ze względu na epidemię, taką jak pryszczyca,

— nie zostały poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniu zgodnie z wielkością próby określoną w tabeli. Próba musi być reprezentatywna dla poszczególnego regionu i pory roku. Próba musi być wybrana w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiejkolwiek grupy w związku z pochodzeniem, gatunkiem, wiekiem, rasą, rodzajem produkcji i innymi cechami. Wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji. W miarę możliwości unika się wielokrotnych prób z tego samego stada.

Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o wyłączeniu obszarów znacznie oddalonych o niskiej gęstości pogłowia zwierząt, gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk z badania. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo powiadamiają o tym Komisję oraz przedstawiają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie może obejmować więcej niż 10 % całego pogłowia owiec i kóz w danym Państwie Członkowskim.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby martwych zwierząt (*)
Belgia	450
Dania	400
Niemcy	6 000
Grecja	6 000
Hiszpania	6 000
Francja	6 000
Irlandia	6 000
Włochy	6 000
Luksemburg	30
Niderlandy	5 000

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby martwych zwierząt (*)
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6 000

(*) Wielkość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05 % z 95 % pewnością u padłych zwierząt w tych Państwach Członkowskich, które posiadają dużą populację owiec. W tych Państwach Członkowskich o mniejszej populacji owiec wielkość prób do badań jest obliczona jako 50 % szacunkowej liczby padłych owiec (szacunkowa śmiertelność 1 %).

4. *Monitorowanie innych zwierząt*

Oprócz programów monitorowania określonych w pkt 2 i 3 Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie przeprowadzać monitorowanie innych zwierząt, w szczególności:

— zwierząt do produkcji nabiału,

— zwierząt pochodzących z państw, zagrożonych miejscowo TSE,

— zwierząt, które spożyły potencjalnie skażoną paszę,

— zwierząt, które zostały urodzone lub pochodzą od matek zarażonych TSE,

— zwierząt pochodzących ze stad zarażonych TSE.

5. *Środki podejmowane po przeprowadzeniu badań owiec i kóz*

5.1. W przypadku zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi, które zostały wybrane do badania na obecność TSE, nie oznacza się znakiem jakości zdrowotnej przewidzianym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział XI tuszy pochodzących od tych zwierząt przed uzyskaniem negatywnego wyniku w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

5.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów ppkt 5.1, jeśli w ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna część badanych zwierząt nie opuści ubojni ze znakiem jakości zdrowotnej przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność TSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

5.3. Wszystkie części, w tym skóra zwierzęcia poddanego badaniu na obecność TSE zostają zatrzymane na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania negatywnego wyniku w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu, o ile nie są zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.

5.4. Wszystkie części, w tym skóra zwierzęcia poddanego badaniu na obecność TSE, które w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu uzyskało wynik pozytywny, zostają zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału zatrzymanego w związku z rejestrem przewidzianym w rozdziale B sekcja III.

6. *Określanie genotypów*

6.1. W każdym przypadku pozytywnego wyniku na obecność TSE u owiec określa się genotyp białka prionowego. Bezzwłocznie powiadamia się Komisję o przypadkach TSE wykrytych w opornych genotypach (owce, które posiadają genotypy zawierające alaninę w obu allelach w kodonie 136, argininę w obu allelach w kodonie 154 i argininę w obu allelach w kodonie 171). W miarę możliwości przypadki takie należy przesłać do określenia szczepu wzorcowego. W przypadku gdy określenie szczepu wzorcowego takich przypadków jest niemożliwe, stado pochodzenia i wszystkie inne stada, w których przebywało zwierzę, poddaje się wzmożonemu monitorowaniu w celu znalezienia innych przypadków TSE i określenia szczepu wzorcowego.

6.2. Oprócz zwierząt z genotypem określonym na mocy przepisów ppkt 6.1 określa się genotyp białka prionowego na podstawie badania prób losowych owiec poddanych badaniu na mocy przepisów rozdziału A sekcja II pkt 2. Takie dodatkowe badanie reprezentuje co najmniej 1 procent całej próby w odniesieniu do poszczególnego Państwa Członkowskiego i obejmuje nie mniej niż 100 zwierząt w danym Państwie Członkowskim. W drodze odstępstwa Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o określeniu genotypu równoważnej liczby żywych zwierząt w podobnym wieku.

III. **Monitorowanie innych gatunków zwierząt**

Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie przeprowadzić monitorowanie na obecność TSE gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

ROZDZIAŁ B

I. **Informacje przedstawiane przez Państwa Członkowskie w sprawozdaniu**

1. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania zgodnie z art. 12 ust. 1.

2. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt poddanych badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 12 ust. 2 oraz wynik badania.

3. Liczba stad, w których zgłoszono i zbadano podejrzane przypadki zachorowań owiec i kóz zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2.

4. Szacunkowy rozmiar każdej podpopulacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt 3 i 4.

5. Liczba sztuk bydła poddanego badaniu w każdej podpopulacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt 2-5, metoda selekcji prób oraz wyniki badań.

6. Szacunkowy rozmiar podpopulacji określonych w rozdziale A sekcja II pkt 2 i 3, które zostały wybrane do pobrania prób.

7. Liczba zbadanych owiec i kóz oraz stad w każdej podpopulacji określonej w rozdziale A sekcja II pkt 2 i 4, metoda selekcji prób oraz wyniki badań.

8. Liczba, rozmieszczenie pod względem wieku i położenia geograficznego pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki owiec. Kraj pochodzenia pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki owiec, jeśli nie jest taki sam, jak kraj zgłaszający. Liczba i rozmieszczenie pod względem położenia geograficznego stad z wynikiem pozytywnym na obecność trzęsawki owiec. Rok oraz, w miarę możliwości, miesiąc urodzenia każdej sztuki zarażonej BSE.

9. Przypadki z wynikiem pozytywnym na obecność TSE u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

10. Genotyp oraz w miarę możliwości rasa każdego zwierzęcia objętego próbą w każdej podpopulacji określonej w rozdziale A część II ppkt 6.1 i 6.2.

II. **Informacje przedstawiane przez Komisję w sprawozdaniu**

Sprawozdanie jest przedstawione w formie tabeli zawierającej co najmniej informacje określone w części I w stosunku do poszczególnego Państwa Członkowskiego.

III. **Rejestry**

1. Właściwe władze prowadzą przez okres siedmiu lat rejestry zawierające informacje na temat:

   — liczby i rodzaju zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania określonych w art. 12 ust. 1,

   — liczby i wyników dochodzeń klinicznych i epidemiologicznych, określonych w art. 12 ust. 1,

   — liczby i wyników badań laboratoryjnych określonych w art. 12 ust. 2,

   — liczby, tożsamości i pochodzenia zwierząt objętych próbą w ramach programów monitorowania określonych w rozdziale A oraz, w miarę możliwości, informacje w sprawie wieku, rasy i wywiadu chorobowego,

   — przypadków genotypu białka prionowego z pozytywnym wynikiem badania na obecność TSE u owiec.

2. Laboratorium przeprowadzające dochodzenia przechowuje przez okres siedmiu lat wszystkie rejestry badań, w szczególności księgi laboratoryjne oraz, jeśli jest to właściwe, bloki parafiny i zdjęcia zagrożonych miejsc na Zachodzie."

2. W załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

   a) w pkt 1 lit. a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

      „— w przypadku potwierdzenia choroby u samicy jej potomstwo urodzone dwa lata przed lub dwa lata po wystąpieniu u niej klinicznych objawów choroby;";

   b) w pkt 1 lit. a) tiret piąte skreśla się wyrazy „zarodki lub komórki jajowe";

   c) w pkt 2 lit. a) skreśla się wyrazy „oraz zniszczenie zarodków i komórek jajowych".

3. W załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

   a) w części A pkt 1 lit. a) ppkt i) otrzymuje brzmienie:

      „i) czaszka zawierająca mózg i oczy, migdałki, kręgosłup oprócz odcinka ogonowego, poprzeczne wyrostki odcinka lędźwiowego i odcinka piersiowego, skrzydła kości krzyżowej, ale z grzbietowymi zwojami nerwowymi i rdzeniem kręgowym u bydła powyżej 12 miesięcy oraz jelita od dwunastnicy do odbytnicy i krezka u bydła w każdym wieku;"

b) w części A pkt 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) ubojnie lub, odpowiednio, inne miejsca uboju;"

c) w części A wykaz państw określonych w pkt 10 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„Argentyna
Australia
Botswana
Brazylia
Chile
Kostaryka
Salwador
Islandia
Namibia
Nowa Zelandia
Nikaragua
Panama
Paragwaj
Singapur
Suazi
Urugwaj
Vanuatu"

d) w części A pkt 12 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jeśli nie jest wymagane usunięcie kręgosłupa, tusze lub części tusz bydła, jak określono w dyrektywie 64/433/EWG, zawierające kręgosłup, oznacza się niebieskim paskiem na etykiecie określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, oprócz etapu dostawy do konsumenta końcowego;"

e) skreśla się część B;

f) w części D pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Punkt 2 nie znajduje zastosowania do przywozu bydła urodzonego, a następnie nieprzerwanie hodowanego w następujących państwach:
Argentyna
Australia
Botswana
Brazylia
Chile
Kostaryka
Salwador
Islandia
Namibia
Nowa Zelandia
Nikaragua
Panama
Paragwaj
Singapur
Suazi
Urugwaj
Vanuatu"

g) w części D skreśla się pkt 4.